

Архітектура у наприкінці XVIII - у першій половині XIX століття

Презентацію підготували
Цомпель Юрій
Дронь Ростислав

**И ТАК НАЧНЁМ
СКАЗОЧКУ**

**Кінець XVII – поч.. XIX
ст. характеризується
в українській
архітектурі значним
зростанням обсягу
будівництва,
поширенням ново
стилю – класицизм**

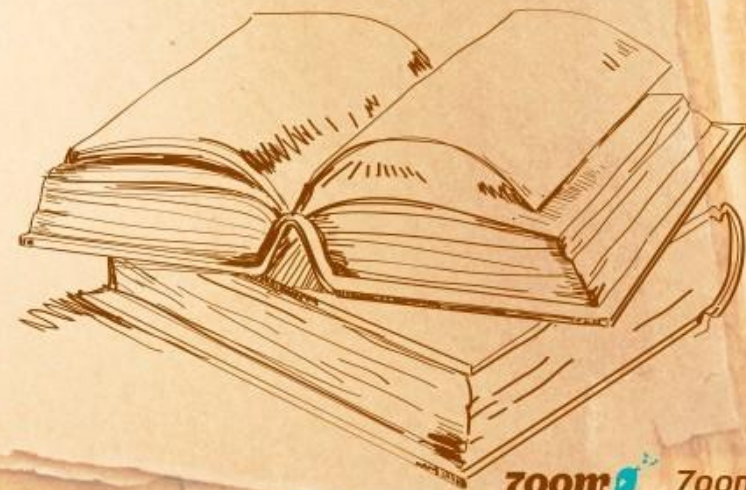
© Sergiy Klymenko, 2007
<http://serg-klymenko.ucoz.ru>
<http://klymenko.eata-100.net>

Класицизм надавав усім містобудівельним заходам державного офіційного характеру. З другого боку в межах цього стилю якоюсь мірою виявились і сторично-прогресивні будівельно-архітектурні тенденції часу. Крім того, весь пластично-образний арсенал засобів класицизму ніс на собі відлиски античності й епохи Відродження, інтерес до яких знову посилювався в епоху просвітництва.

У своїх кращих зразках мистецтво класицизму несло важливі естетичні і виховні функції.

Урочиста простота будинків, площ, вулиць зовні ніби підпорядковані, геометрії, несла в собі глибокі емоційні імпульси. Розвиток архітектури великою мірою зумовлюється прогресом будівельної техніки.

В цей час поступового впроваджуються в будівництво металеві конструкції, проте, як і раніше поширене було дерев'яне будівництво. В розвитку класицизму можна визначити три етапи: становлення стилю, зрілість і занепад.

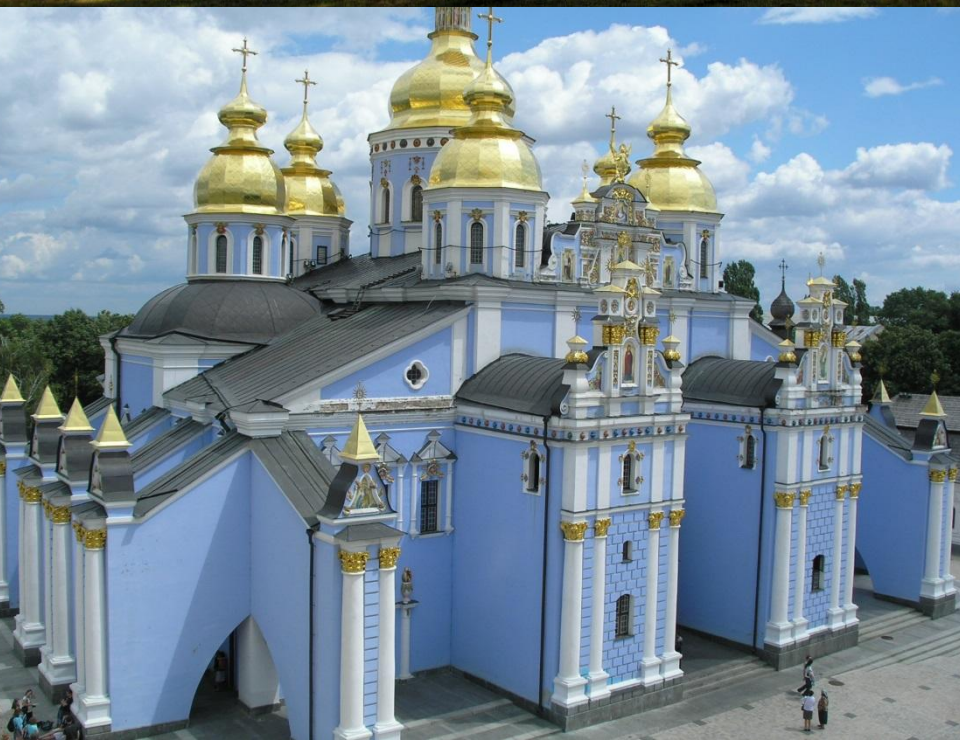
Архітектура першого етапу відзначається переходом від барокко до класицизму, пошуками нових засобів художньої виразності, й новим підходом до

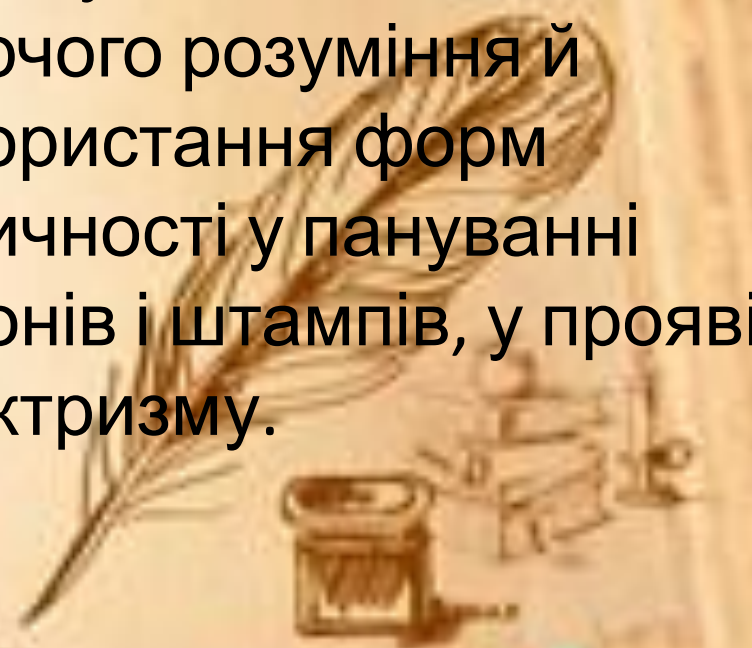
За часів класицизму набуває значення відкритий характер композиції ансамблів площ, вулиць і окремих комплексів.

Основним досягненням другого етапу було створення великих ансамблів, а в архітектурі – застосування декоративного мистецтва для втілення значних Художніх задумів.

На третьому етапі поширилося багатопверхове будівництво, зростали промислові підприємства, учбові заклади. Занепад класицизму виявився також у відході від творчого розуміння й використання форм античності у пануванні канонів і штампів, у прояві електризму.

Кращі набутки зрілого класицизму знаходять підтримку, поширення у творчій практиці українських архітекторів та скульпторів. Відомі зодчі першої половини XIX ст.. такі як Андрій Воронихін, Андріян Захаров, Олександр Брюллов, Василь Стасо, Вікентій Беретті доповнили основну формулу класицизму, положенням про цілісність і ансамблю та його синтез із давньою забудовою. Виняткову увагу вони приділяти єдності архітектурних споруд.

Найвеличнішій будівлі за їхнім задумом, мали відповідати вимогам кругового або секторально-панорамного огляду і мати ідеальні пропорції з різних точок зору. На них мав триматися ансамбль вулиці, площ, кварталів. Одним з найбільших досягнень зрілого класицизму було втілення в практику синтезу архітектури й скульптури. В першій пол. XIX ст.. співдружність цих двох мистецтв досягла небувалої досконалості. Серед значних і найкращих споруд кінця XVIII ст.. виділяється п'ятибанний Спасо-Преображенський собор у Новгороді–Сіверському, закладений за планом Петербурзького архітектора Дж. Кваренчі

ДЯКУЮ ЗА УВАГУ

**ПОСТАВТЕ 12
БУДЬЛАСКА**